

ใจเย็น...เป็นต่อ...by จำนวนค์ มาพบสุข

เรื่องต่อไปนี้ไม่มีอะไรซับซ้อนมากนักเพียงแต่อยากจะชี้และเน้นให้เห็นว่า ถ้าเกิดปัญหาขึ้นมาขณะปฏิบัติหน้าที่ ผู้ปฏิบัติจะต้องคิดแก้ปัญหาอย่างไร อย่างเช่น ประสิทธิภาพร้ายนี้ของข้าพเจ้าจะเน้นในเรื่องความอดทนใจเย็นเป็นหลัก เพราะผู้ใช้น้ำรายนี้ไม่ธรรมดา เรื่องมีอยู่ว่า...

ผู้ใช้น้ำรายนี้ เป็นบ้านเดี่ยวอยู่ในซอยเอกชัย ถนนเอกชัย มีปัญหาไม่จ่ายค่าน้ำ มีบิลค้างชำระ จึงถูกถอดมาตรหยุดทะเบียน ดังนั้น เมื่อครบรอบการอ่านน้ำของส่วนอ่านมาตร พนักงานอ่านมาตรได้ไปอ่านมาตรตามปกติ พบว่าที่บ้านหลังนี้มีคนอาศัยแต่ไม่มีมิเตอร์น้ำ สงสัยว่าใช้น้ำจากที่ไหนจึงมาแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้าได้ออกไปตรวจสอบถึง 2 ครั้ง ครั้งแรกออกไปตรวจสอบสถานที่ตอนกลางวัน ไม่พบลักน้ำใช้ แต่จากการสังเกตพบว่า น่าจะมีการลักน้ำใช้จากจุดตัดน้ำ เพราะมีร่องรอยการถอดจุกอุดออก จึงเป็นเหตุให้มีการตรวจสอบครั้งที่ 2 แต่ครั้งนี้ต้องมีการวางแผน เลือกว่าเวลาที่ตรวจสอบอย่างรอบคอบ จึงเลือกวันศุกร์ เวลา 6 โมงเย็น พบมีการลักน้ำใช้ด้วย

วิธีการต่อท่อตรงไม่ผ่าน มาตรวัดน้ำ จึงได้ถ่ายรูปเก็บหลักฐานทั้งหมดไว้ ก่อนที่จะเรียกคนในบ้านออกมาพบ ขณะที่กำลังถ่ายรูปเก็บหลักฐาน ทันใดนั้นมีรถเก๋งคันหนึ่งวิ่งมาจอดที่ข้างบ้านหลังนี้ เจ้าของรถแต่งเครื่องแบบยศนายดาบตำรวจ ลงมาจากรถ ทำให้ข้าพเจ้า อุ่นใจขึ้นมาบ้างว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ใกล้ๆ แต่เมื่อนายตำรวจมาหา พร้อมกับถามข้าพเจ้าว่ามีอะไรหรือ นครหลวง มาตรวจสอบการใช้น้ำผิดระเบียบของบ้านหลังนี้ พร้อมแสดงบัตรให้ดู เมื่อข้าพเจ้าพุดจบ ข้าพเจ้าทราบได้ทันทีจากลักษณะการพุดจว่าเขาเป็นเจ้าของบ้าน ข้าพเจ้าจึงจุดลักน้ำใช้ เขาก็ไม่ยอมรับ บอกว่าไม่รู้ใครทำ เขาไม่ได้ทำ ถ้าหมู่บ้านของท่านหรือเปล่า ตอบว่า ใช่ แต่ไม่รู้ใครทำ สรุปลงมาไม่ยอมรับอย่างเดียว และการที่เป็น

ท่านนี้เห็นข้าพเจ้ากำลังถ่ายรูปจึงเดินเข้า ข้าพเจ้าจึงแนะนำตัวว่ามาจากการประปา

เจ้าหน้าที่ตำรวจ การแสดงออกเวลาที่โกรธขำงน่ากลัวเหลือเกิน ทั้งข่มเหงข่มขู่ด้วยคำพูดสรวลพัด เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในเหตุการณ์เช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงนิ่งเฉยไม่ตอบโต้ เพียงแต่นึกอยู่ในใจว่าเคยผ่านสิ่งเหล่านี้มามากต่อมากแล้ว ยศตำแหน่งใหญ่กว่านี้ก็ผ่านมาแล้ว แต่เมื่อข้าพเจ้านิ่งเฉยทำให้เจ้าหน้าที่คนนี้คิดว่าข้าพเจ้ากลัว ยิ่งได้ใจ จึงแสดงท่าทางเหมือนงูเห่า คือการแสดงพุดจา กิริยาอาการ เหมือนจะฉกข้าพเจ้าตลอดเวลา ข้าพเจ้ารู้ว่าเขาโกรธ เขาเสียศักดิ์ศรี เขาจึงไม่ยอมรบกับสิ่งที่เกิดขึ้น ไม่ยอมเซ็นชื่อในใบแจ้งเชิญ ทั้งๆที่หลักฐานมีอยู่ชัดเจน ข้าพเจ้าจึงปล่อยให้เขาแสดงอาการโกรธอย่างเต็มที่ นึกคิดอยู่อย่างเดียวว่า เราเป็นเจ้าหน้าที่ของการปราบปรามคหหลวง มาทำหน้าที่ ต้องมีความอดทน ใจเย็น ต้องแก้ปัญหาให้ได้ ต้องไม่โกรธเขา เหมือนที่เขาโกรธเรา เราต้องนุ่มนวลกับเขา พุดดีๆ เมื่ออารมณ์เขาคลายลง ใจเย็นลง เขาหยุดแล้ว เขาได้เชิญข้าพเจ้าเข้าไปคุยในบ้าน ขณะนั้นใกล้จะมืดแล้ว ข้าพเจ้าจึงไม่เข้าไป พร้อมกับทำหน้าที่ต่อ โดยอธิบายว่า ข้าพเจ้ามาปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา และหลักฐานมีให้เห็นอย่างชัดเจนเช่นนี้ ถ้าท่านไม่ยอมเซ็นชื่อในหนังสือแจ้งเชิญ ข้าพเจ้ามีความจำเป็นต้องเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจมาเดี๋ยวนี้นี้ แต่ถ้าท่านยอมเซ็นชื่อรับผิดชอบและเข้าไปพบผู้บังคับบัญชาตามคำแจ้งเชิญแต่โดยดี หากมีอะไรที่ข้าพเจ้าช่วยท่านได้ ข้าพเจ้ายินดีที่จะช่วยเหลือท่าน ทำให้เขายอมเซ็นชื่ออย่างเต็มใจ เพราะเขารู้ว่ามันเป็นคดีอาญา(ลักทรัพย์) ถ้าเจ้าหน้าที่ตำรวจมาคงจะยุ่งยากและเรื่องคงไม่จบง่ายๆ ตัวเองต้องเสียชื่อ เมื่อเขาคิดได้จึงหันมาคุยกับข้าพเจ้าด้วยดี พร้อมขอร้องให้ช่วยทำเรื่องหนักให้เป็นเบาด้วย...

ข้าพเจ้าได้ดำเนินการปรับตามระเบียบการปราบปรามคหหลวงเป็นเงิน 16,460 บาท (หนึ่งหมื่น หกพันสี่ร้อยหกสิบบาทถ้วน)

ข้อสังเกต

1. การกระทำหน้าที่กับผู้ใช้น้ำที่มียศ ตำแหน่ง จำเป็นต้องระมัดระวัง ต้องมีสติ อดทน อดกลั้น ระวังคำพูดให้มาก และควบคุมอารมณ์ไม่ให้โกรธ
2. ควรคิดและตั้งมั่น อยู่อย่างเดียว คือ งานที่ทำ ต้องสำเร็จผลด้วยดี ไม่มีปัญหา ถ้า'รู้เขา รู้เรา' เช่นเดียว กับรายนี้ เมื่อเรารู้จักเขา เราก็จะรู้ว่าเราจะต้องทำอย่างไรเท่านั้น ความสำเร็จก็เกิดขึ้นได้ไม่ยาก